

ПОСПЕХ САМАДЗЕЙНЫХ АРТЫСТАУ

Ажыўлена было 13 лютага ў актавай зале ўніверсітэта. Сюды на агульнагарадскі конкурс палітычнай песні, арганізаваны абласным Домам мастацкай самадзейнасці і Гомельскім гаркомкам камсамола, прыйшлі маладыя спевакі з навучальных устаноў і прамысловых прадпрыемстваў.

Агляд-конкурс адкрыла сакратар гарадскога камітэта камсамола Святлана Ісачанка. Пасля яе кароткага ўступнага слова месцы на сцэне занялі самадзейныя артысты Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Цёпла сустрэлі слухачы выканаўчае майстэрства Віктара Назарчука. Тры песні — «Камсамольскае юнацтва маё», «Кастрычнік 17-га года» і «Адзінства» — прадставілі ён на суд журы, і кожная з іх атрымала высокую ацэнку.

Рашэннем журы імя В. Назарчука названа ў ліку лаўрэатаў гарадскога агляда-конкурсу палітычнай песні. Ён заваяваў права прадстаўляць Гомель на абласным конкурсе.

Цікавае праграму паказаў і ўніверсітэцкі вакальна-інструментальны ансамбль «Радзімічы». Усяго чатыры месяцы існуе гэты мастацкі калектыў, і прыёмы, што ён сталее творча. Пошук, настойлівасць і высокая дысцыпліна — характэрныя рысы яго ўдзельнікаў. Такія адносіны да мастацтва даюць добры плён.

Ансамбль «Радзімічы», якім кіруе студэнт гісторыка-філалагічнага факультэта Леанід Каханчык, таксама заваяваў грамату арганізатараў конкурсу.

Мы вінуем нашых самадзейных артыстаў з творчым поспехам і спадзяемся, што гэты не апошняе іх слова ў мастацтве.

Так трываць, работы!

М. БАИДА,

старшыня прафкома.

На здымку: Выступае ансамбль «Радзімічы».

ДАСЛЕДУЕЦА ТВОРЧЫ ШЛЯХ

Дзіцячую мастацкую Ленінію сёння ўжо цяжка ўявіць без кнігі Зоя Васкрасенскай.

Зайздросны і шчаслівы лёс у пісьменніцы. Яе першае апавяданне пра У. І. Леніна было напісана ў 1959 годзе. Тады З. Васкрасенскай ішоў 52 год... А ў 1962 годзе ўбачыла свет яе першая кніга «Сквозь ледяную мглу». Неўзабаве за апоўвесьц і сцэнарый фільма (напісан у сааўтарстве з І. Данской) «Сердце матери» пісьменніцы прысуджана Дзяржаўная прэмія СССР, першую прэмію на ўсерасійскім конкурсе на лепшую кнігу для дзяцей і моладзі атрымала яе кніга «Сквозь ледяную мглу». Встреча. Утро».

Штогод з-пад пера З. Васкрасенскай выходзяць аповесці, зборнікі апавяданняў, п'есы, сцэнарыі, артыкулы. Многія яе творы надобна ўвайшлі ў школьныя хрэстаматы.

Аб кнігах пісьменніцы напісана німаля цікавых артыкулаў і рэцэнзій, але да апошняга часу яе творчасць усё ішчы не была грунтоўна асветлена нашым дзіцячым літаратуразнаўствам.

Нядаўна ў выдавецтве «Детская литература» выйшла манаграфія І. Мацішавы «Зоя Васкрасенская». У ёй творы Васкрасенскай разглядаюцца не ізалявана ад творчасці многіх вядомых пісьменнікаў, у кнігах якіх німаля сказана аб Леніну — правадзю, Леніну — чалавеку, аб яго партыйнай, арганізатарскай, дзяржаўнай дзейнасці. Цікавыя параўнанні некаторых апавяданняў з кнігі «Сквозь ледяную мглу» з нарысам М. Горкага «В. И. Ленин»

і аповесцю В. Катаева «Маленькая железная дверь в стене». Усебакова параўноўвае крытык і кнігу З. Васкрасенскай «Дорогое имя», адрасаваную маленькім чытачам, з калектыўна напісаным у 1926 годзе зборнікам «Детям о Ленине» і зноў перавыдадзеным у 1965 годзе. Гэта дазволіла І. Мацішаву выняць асаблівасці стылю твораў Васкрасенскай, больш дакладна вызначыць, што менавіта свайго, новага прынесла пісьменніца ў нашу Ленінію.

Прыводзячы шмат прыкладаў, як А. Конанаў і З. Васкрасенская звяртаюцца да адных і тых жа гістарычных фактаў, але па-рознаму перадаюць іх мастацкімі сродкамі, даследчык прыходзіць да правільнай высновы: «Конанаў дзейнічае як лесаруб, які абрублівае сукі, каб дрэва з'явілася ў сваёй прамысловай сутнасці. Васкрасенская глядзіць на факт як на галіну дрэва, па якой трэба аднавіць усю шумлівую лістоўку кроны».

Наогул кніга І. Мацішавы ішчы цікавая і тым, што ў ёй перададзены метады работы З. Васкрасенскай — пісьменніца творча адносіцца да першакрыніцы, беражліва і ўважліва абыходзіцца з гістарычнымі фактамі, дакументамі. У гэтых адносінах манаграфія карысна будзе прачытаць і маладым пісьменнікам, каб ведаць, наколькі настойліва трэба працаваць, перш чым на паперу лягзець два — тры радкі..

Жыва напісан раздзел «Честь открытиям», у якім І. Мацішаў даследуе эвалюцыю стварэння Васкрасенскай вобраза Марыі

Аляксандраўны. У сувязі з гэтым апавяданні (а іх 29), з якіх складаецца кніга «Сердце матери», крытык падзяляе на «тры групы», у кожнай з якіх роля маці розная» (стр. 38) Да першай групы Мацішаў адносіць апавяданні, у якіх вобраз маці перадаецца «прежде всего как нравственный пример детям» (стар. 39). Апавяданні другой групы аб тым, як Марыя Аляксандраўна паступова далучаецца да рэвалюцыйнай дзейнасці, і трэцяя група апавяданняў знаёміць чытача з маці, якая стала ў чымсьці і вучаючай сваіх дзяцей: «отныне вся её жизнь подчинена только им, а через них и тому делу, которому они отдали себя» (стар. 39) — Марыя Аляксандраўна становіцца і рэвалюцыйнай, вопытным канспіратарам.

Разглядаючы творы З. Васкрасенскай, І. Мацішаў ставіць і паспяхова вырашае некаторыя агульнатэарэтычныя праблемы дзіцячай літаратуры, у прыватнасці, праблему станаўчана героя, праблему праўды і выдумкі ў гістарычным апавяданні; гаворыць аб ролі аўтарскай фантазіі, аб межках выдумкі і домьслы ў кнігах пра Леніна.

У кніжцы аналізуюцца і некаторыя творы З. Васкрасенскай «Зойка і ёе дядюшка Санька», «Девочка в бурном море». Аднак гэтыя творы — заўважана крытык — як бы працяг кнігі пісьменніцы аб жыцці і барацьбе У. І. Леніна, таму што «З. Васкрасенская з радостю падмечает в сегодняшних ребятах черты новой, коммунистической духовности, той активности и самоотверженности в утверждении добра и справедливости,

какие её так восхищали в членах семьи Ульяновых, в героях «ленинских» повестей..» (стар. 135 — 136).

Варта таксама адзначыць, што манаграфія напісана ў цеснай сувязі з сённяшнім днём. Яна накіравана супраць «чытай» дэмакратыі, супраць «татальнага» гуманізму. Уважліва вивучышы гісторыка-рэвалюцыйныя аповесці З. Васкрасенскай, І. Мацішаў піша, што яны паказваюць дзецям падлеткам рэакцыйнасць разважанняў аб навідзены ідэалагічных «местах» паміж сацыялістычнымі краінамі і капіталістычным светам.

На жаль, некаторыя старонкі кнігі І. Мацішавы не не ды і грашчэ перахвальваннем. У друку ўжо слухна адначалася, што асобным творам Зоя Васкрасенскай не хапае выразнасці, што ў іх сустракаюцца чыста інфармацыйныя, апісальныя мясціны. І. Мацішаў адчуваецца, не згодзен з гэтым заўвагамі. Вось хай ён і данака іх неправамернасць. Аднак абыходзіць маўчаннем тое, што было сказана да цябе, у такім салідным даследаванні наўрад ці варта..

У цэлым манаграфія «Зоя Васкрасенская» — як і ўсе кніжкі І. Мацішавы — літаратуразнаўчыя працы І. Мацішавы — напісана таленавіта. Часам нават забываеш, што гэта нарыс творчасці і чытаеш кнігу як цікавую, зямальную аповесць. Няма сумнення, што рэцэнзіруемая кнігу з прыемнасцю прачытаць не толькі крытыкі, а і пісьменнікі, настаўнікі, старшакласнікі і студэнты.

Р. ЛІТВИНАУ.

НАПЕРАДЗЕ МУЖЧЫН

У гонар 54 гадавіны Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту на ўніверсітэце праведзены асабіста — камандныя спаборніцтвы па кулявой стральбе. За перамогу ў іх змагаліся стралкі ўсіх факультэтаў — на агнявы рубяж выйшла 80 чалавек.

У асабістым заліку добра зарэкамендавала сябе студэнтка факультэта фізічнага выхавання Ларыса Кузьміна — 93 ачкі са ста магчымых. Такіх вынік і ў А. Кугушава.

Камандную перамогу атрымалі стралкі факультэта фізічнага выхавання. У прыватнасці тройку таксама ўвайшлі спартсмены эканамічнага і фізічнага факультэтаў.

Па выніках спаборніцтваў Л. Кузьміна, А. Кугушаў і Н. Смалкоў выканалі нарматывы другога разрада ўсеагульнай спартыўнай класіфікацыі. Тры ўдзельнікі накіравалі вынікі трэцяга разрада.

Спаборніцтва паказалі мадую папулярнасць стралковага спорту ў нашым калектыве. А гэта ж крўдзіна, таму што сярод студэнтаў і супрацоўнікаў ГДУ ёсць здольныя стралкі.

Б. ЧАБАТАРОУ,
старшыня спартыўнага клуба,

П. ЖУКАУ,
старшыня камітэта

ДТСААФ,
Я. БАБІЧАУ.

намеснік сакратара камітэта камсамола.

На здымку: На агнявым рубяжы пераможца спаборніцтваў студэнтка факультэта фізічнага выхавання Ларыса Кузьміна.

Здымкі, змешчаныя ў нумары, зрабіў А. Рудчанка.

Рэдактар М. ВОІНАУ.